

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2005-151-0059
Dok.: LBN41043

Besvarelse af spørgsmål nr. 45 fra Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. del).

Spørgsmål:

”Hvad kan ministeren oplyse om mulighed for at foretage indenretlig afhøring - med henblik på bevissikring - af en person, der muligvis arbejder illegalt, men hvis arbejdsgiver (endnu) ikke er sigtet, inden den pågældende person rejser ud af landet, og er det ministerens opfattelse, at denne mulighed anvendes i tilstrækkelig grad?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”I sager, hvor der er mistanke om, at en arbejdsgiver ulovligt beskæftiger udenlandsk arbejdskraft, vil oplysninger fra den eller de udlændinge, som har været beskæftiget hos arbejdsgiveren, kunne have væsentlig bevismæssig betydning for straffesagen mod arbejdsgiveren.

I nogle tilfælde vil den pågældende arbejdstager imidlertid ikke have ret til at opholde sig her i landet, og vedkommende vil derfor skulle udvises, hvilket naturligvis gør det langt vanskeligere at føre den pågældende som vidne under en eventuel senere straffesag mod arbejdsgiveren.

Der vil derfor i en sådan situation kunne være behov for at sikre den pågældende arbejdstagers forklaring som bevis i sagen mod arbejdsgiveren, inden udvisningen effektueres. Der er hjemmel hertil i retsplejelovens § 747, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at der kan afholdes retsmøde i en sag, når det er påkrævet for at sikre bevis, som ikke uden væsentlig ulempe eller forsinkelse vil kunne føres umiddelbart for den dømmende ret.

Netop med henblik på at sikre, at denne mulighed bruges, hvor det er relevant, er der i Rigsadvokatens vejledende retningslinjer til anklagemyndigheden om behandlingen af sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59 (senest RM 8/2005) peget på, at der i de tilfælde, hvor en udlænding skal udvises af landet, kan være behov for at afholde et retsmøde i medfør af retsplejelovens § 747 for at sikre udlændingens forklaring til brug for en eventuel senere sag mod arbejdsgiveren.

I praksis sker dette ved, at den pågældende dommer udarbejder en retsbog, hvoraf udlændingens forklaring fremgår. Denne fremgangsmåde indebærer, at udlændingen herefter ikke behøver at være til stede under den senere domsforhandling i sagen mod arbejdsgiveren, idet forklaringen i stedet læses op fra retsbogen i medfør af bestemmelsen i retsplejelovens § 877, stk. 2, nr. 3.

Indenretlig afhøring af udlændingen til sikring af bevis i sagen mod arbejdsgiveren forudsætter som udgangspunkt, at udlændingens egen straffesag er endeligt afsluttet, idet der først herefter er mulighed for at indkalde udlændingen som vidne med pligt til at udtale sig og til at tale sandt, jf. herved retsplejelovens § 168 og § 180. Indenretlig afhøring af udlændingen forudsætter endvidere normalt, at der er rejst sigtelse mod arbejdsgiveren.

Det følger i øvrigt af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at den sigtedes/tiltaltes forsvarer skal have lejlighed til at udspørge et vidne, for at en politirapport eller en indenretlig afhøring kan anvendes som hovedbevis i en straffesag. Hvis den pågældende udlændings forklaring agtes brugt som hovedbevis i sagen mod arbejdsgiveren, tilsiges den sigtede arbejdsgiver (og dennes beskikkede forsvarer) derfor i almindelighed til retsmødet.

Afslutningsvis bemærkes, at Rigsadvokaten ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger om, i hvilket omfang muligheden for indenretlig afhøring til bevissikring anvendes i praksis.”